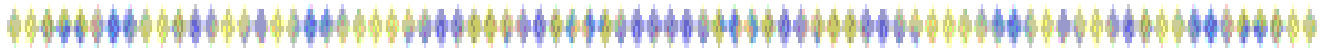

SIRDSPRIEKŠ

Nr. 1. Mazsalaca, 2017.gada janvāris

TIKAI TAS, KO DARI AR PRIEKU, NES AUGĻUS

No aizejošā - jaunajā

no aizejošā - jaunajā
no kļusuma mēs aužam prieku
no mīlestības
smelšam miera maigo spēku
no pagātnes
mēs ieaugam šai dienā
lai katru rītu pakāptos
pār neiespējamības sienu

it viss
reiz dāvātais mums dzīves laiks
nav dāvāts bailēm
tikai zelta iespējai

no katra soļa mācies pasmelt dziļumu
no tāles sajūst priekā dzīvinošo vieglumu
ikkatrā brīdī mācies mīlestībā būt
kā tikai Sirds to prot
un Jūt

(valdis svirskis)

Mani, mīļie!

Redzami un
neredzami, esošie,
bijušie un topošie
Ceļabiedri!

Ir sācies Jaunais – 2017.gads. Savulaik, kad vēl strādāju bibliotēkā, kas bija mans sirds darbs, man bija tā iespēja realizēt savu sapnīti par ikmēneša bibliotēkas izdevumu – viena lapa A4 formātā piepildīta no abām pusēm. Man patika to veidot, jo tas bija radošs process un iepriekš gala rezultātu grūti prognozēt.

Manā pūrā ir 134 šādi radoši darbiņi ar nosaukumu: LITERĀRĀS VĒSTIS vairāk kā 10 gadu garumā. Aizgāju pelnītā atpūtā, līdz ar to arī pārtrūka šī radošā darbošanās.

Nu jau pusotru gadu atpūšos, kārtoju sevi, savas domas, savu apkārtējo vidi un meklēju pielietojumu savām zināšanām un pieredzei. Un tad pēkšņi!) 2. janvārī pēc pastaigas svaigā gaisā, kad beidzot lietis pārstājis, taču sniega, ko tik ļoti gaidu, vēl joprojām nebija, sapratu, ka varu taču turpināt veidot savu izdevumu, ievietot internetā un izsūtīt tiem, kuri to vēlētos.

Var jau būt, ka mani pamudināja jautājums: "Vai Tev nepietrūkst radošā darbošanās?..."

Varbūt tas notika, pateicoties Kristīnei, Veltai vai Sarmai, vai...

Tā nu ar skubu ķeros pie darba vēl nezinot, kas no tā visa sanāks, bet jau ar priecīgu satraukumu sirdī.

Šeit ievietošu ne tikai pašas rakstīto, bet arī to, kas mani uzrunājis un iedvesmojis citu atziņās. Tāpat ar prieku pieņemu un ievietošu iesūtīto, ja kāds vēlēties līdzdarboties, piebilstot, ka šis ir bezpeļņas darījums, ja to grib vērtēt naudas izteiksmē. Ir taču zināms, ka ikviena gaiša doma, labi vārdi un sirdssiltums ienes mūsos un apkārtējā vidē vairāk gaišuma un prieka, kas rada nenovērtējamu bagātību.

"Tu vari būt jebkas. Viss, ko Tu vēlies. Ja Tu apzinies to, kas Tu esi, tad ar milzīgu aizrautību vari spēlēt šo piepildīto spēli - būt jebkas. Pretēji - Tu piedzīvo mācību stundas, kas māca apzināties savu būtību, un to, ka katrs Tavš vārds, katra doma piedalās šajā spēlē."

(Kristīne Mucinieca)

Uz kopīgu domu apmaiņu cerot - **MAIJA**

Pirmais garīguma princips:

“Jebkurš sastaptais cilvēks ir īstais.”
Tas nozīmē, ka neviens sastaptais cilvēks dzīvē nav nejaušība. Visi apkārtējie, visi sastaptie kaut ko nozīmē - vai nu mums ko māca vai palīdz mainīt, uzlabojot esošo situāciju.

*Ik sveiciens manī plaukst kā ziedošs dārzs,
ko apmirdz Saule varavīkšnes lokā -
tur rūķīši un fejas draiskojas
bet attālumā sadevušies rokās -
lūk, Roja, Mazsalaca, Liepāja
un tepat Rīga, Krāslava un Cēsis,
šķiet, ieskan kopā senais “Kas dārzā”,
un lūkojam - kurš zieds ir biti slēpis?
Sarma Upesleja*

Es labprāt izmantoju internetā piedāvātās iespējas ne tikai lasīt interesējošus rakstus, bet arī klausīties dažādas lekcijas. Tagad man ir vairāk brīva laika un to varu darīt biežāk. Ar gaišreģi Veltu esmu personīgi pazīstama, kopš GAISMASBĒRNU rašanās laikiem pirms daudziem gadiem. Esam tikušās, lai gan dzīvojam katra savā Latvijas pusē. Zinu, ka varu jebkurā brīdī griezties pie viņas, ja man vajadzīgs padoms.

Aizvadītā gada nogalē un šī gada sākumā man nez no kurienes (Nekas jau nenotiek nejauši!) nāca impulss, ka vajadzētu ieklausīties vēlreiz Veltas teiktajā. Un tā nu sāku klausīties videoierakstus, ko biju jau reiz dzirdējusi. Tagad, protams, ar mazliet citādāku skatījumu, mazliet zinošāka, pievēršot uzmanību tam, kas man tieši šobrīd šķiet svarīgāks. Tā nu klausījos un klausījos, kamēr sapratu – ir jādara!...

Paldies, Veltiņ!

P.s. Par Matīsu un viņa Miera mākslas komandu, kurai pateicoties šie ieraksti, droši vien pastāstīšu tuvāk citu reizi.

Ievietošu vienu adresi, bet pārējos ierakstus, ja būs interese, katrs atradīs pats:

<https://www.youtube.com/watch?v=vzr5Tv-CM9c>

No Veltas Dienasgrāmatas Draugos:

KĀ Rodas IDEJAS.

Man idejas atnāk sapņos, un tad es redzamo nofiksēju, atceros, un ar atcerēšanos ienesu šajā fiziskajā pasaulē. Tad es izvērtēju, vai es to realizēšu, vai pateikšu citiem, kas grib, lai sapnī redzēto realizē.

Ja es sapnī saprotu, ka ideja laba, bet es nepratišu viņu izstāstīt fiziskajā pasaulē, tad palaižu sapnī tālāk, lai redz tas, kurš pats varēs realizēt, vai prātis izstāstīt kādam, kurš to realizēs.

Un es pēc izstāstīšanas citiem, nepieķeros, ka sākotnējā ideja bijusi mana, kuru kāds realizē. Jo sapņi, IDEJU PASAULE ir pieejama ikvienam un tur nepastāv Autortiesības. Viss ir kopējs un par kopējo jāpriecejas, nevis jāierobežo ar Autortiesībām, ka tas ir mans un es jums nedošu. Apmaiņai jābūt dabīgai un biļetes tiek tirgotas. Par precēm maksā. Bet ideju pasaulē daudzi saņem vienādu informāciju un tāpēc nav jāskaidrojas. Realizē tas, kuram visvairāk atbilst.

Tāpēc, atbildot uz Jautājumu: kā panākt, lai prāts dod idejas? Prāts nedod idejas. IDEJAS DOD fantāzija, sapņošana, iedomāšanās par esošā dažādošanu, papildināšanu, pārveidošanu... Un prāts pēc tam tās DOMAS apstrādā tēlos, aprakstos, īpašībās, pielietojumos utt.

GALVENAIS - jābūt kādam Objektam, Vajadzībai, lai būtu ierosme idejai, par kuru grib fantazēt, tad arī uz to koncentrējot domas un uzmanību, vizualizējot spēlēties ar varbūtībām. Tad agri vai vēlu, atradīsies arī savas realizējamās idejas.

*Velta Br. 2016.22.martā. *

PALDIES, ja biji kopā ar mums!

Raksti savas domas un ierosmes uz

e-pastu: harmonija53@inbox.lv

leskaties arī manā mājas lapā:

<http://laisma.1w.lv/>

Ar mīlestību un prieku - **Maija Reinvalde**